

BEATI HIERONIMI HESAU

NS. qui respicio ter

ra. et facis ea tremere.

qui tangit montes et fumigabunt. Qui loquitur in dextero nominis cantico. Ego occidam et ego uiuificabo.

percutiam et ego sanabo. Frequenter morbis mea quoque terra fecit esse mescere. Cui dictum est. Terra es et in

ra ibis. Et obliuio conditionis humane crebro admonet. ut hominem et senem et iamque morturum esse me nouerim. Neque

scribitur. Quid gloriatur terra et cinis.

Unde qui subito me languore percussit. incredibili uelocitate sanauit.

ut terram potius quam ad flagellum de

mendare magis quam uerberare. Itaque

sciens cuius sit omne quod uiuo. Et quid

circo forsitan mea dormitio differa

tur. ut ceptum in prophetis opus expleam.

totum huic me trado studio. ut qua

si in quadam specula constitutos mundi

huius turbines atque naufragia nabi

que gemitu et dolore contemplan. Ne

quaquam presentia cogitans sed futu

ra. Nec hominum famam atque rumus

culos sed dei iudicium preme sentens.

Itaque uirgo christi custodiam quae egro

uitatem tuas orationibus adiuuasti. sanato

quoque uiscere gratia christi. ut eodem

spiritu quo prophetae futura cecinerunt.

possim in nubem eorum ingredi et caligi

ne. et dei nosse sermonem. quinequaquam

carnis auribus sed cordis auditor. et di

cere cum propheta. Dominus mihi dabit linguam

discipline. ut sciam quando oporteat

me loqui. quod testimonium quarti et de

cimi in esaiam libri. quem nunc differere

cupio principium est. Dominus dedit mihi

linguam eruditam. ut sciam sustinere

eum qui lapsus est uerbo. Erigit mane.

mane erigit mihi aurem ut audiam

quasi magistrum. Dominus deus aperuit mi

hi aurem. ego autem non contradico. re

trorsum non habui corpus meum dedi

percutientibus. et genas meas uellentibus.

faciem meam non auerti ab increpationibus

et conspuentibus. Dominus dixit. auxiliator

meus. ideo non sum confusus. Posui faciem

meam ut perceram durissimam. et scio

quia non confundar. L. x. x.

Dominus dabit mihi linguam discipline.

ut sciam quando oporteat me loqui

uerbum. Posuit mihi mane. addidit

mihi aurem ad audiendum. et discipli

na domini aperuit aures meas. Ego autem

non rennuo. neque contra dico. dorsum

meum posui ad flagella. et genas meas ad alapas. faciem meam non auerti

Presul Eberhardus ppp famulae mmi taceat
hinc tribuit hinc ppp genitrici ad usum

qui conturbo mare & sonare facio. fluctus eius dñs sabaot nom̃ mihi. ponā uerba mea in ore tuo. & in umbra manus meę protegam te. in qua statui in celū & fundavi terrā. & dñs sion populus m̃s est. Credentium populus brachium dñi. qui ipse ē dñs uirtus dñi sapientia. fuerat deprecatus ut consurgeret & sibi preberet auxiliū. & illo pugnante pro seis gaudium atq; læticiam. fugato dolore & gemitu possiderunt. Itaq; uel brachium dñi. uel ipse respondit. Ego sū. ego sū. & nequaquā p̃prophēas. sed ipse uos consolabor. dñs misericordiarum. & pater totius consolationis. Aliosq; quomodo me dicente sup̃ nolite timere obprobrium hominū. & blasphemias eorum nemē uatis. timueritis p̃secutionum rabiem. & nescieritis eos esse mortales. qui instar feni ardescunt repente & perunt. & certe eo tempore quo illos m̃uebas. oblitus es dñi factoris tui. Si enī mei memoria semp̃ initio fuisset corde uersata. numquā timuisses homines qui me cinerem dissoluendi s̃. & cuius oblita es dñi qui celos incredibili uirtute suspendit. & terrā stabili mole fundauit. & timuisti aduersarios tuos. non ad

breue quod potuerat aliqua ex parte conecchi sed iugiter & toto die. Ut cū haberes lumen fidei. tenebre te formidinis possiderunt. & eius qui te putabat esse peritūrum. Ubi est ergo nunc p̃secutorum supbia. ubi potentia secularis qua inter ore rapido semebantur. Cito nemē filius m̃s gradiens. & conculcans aduersarios tuos ut aperiat tibi inā uictorię. siue ut inferos referat. qui nū interficiat usq; ad interitionē. sed uel seruare conuersos. Deniq; panis illius quod int̃pretatur euangelio p̃bante doctrina numquā deficiat. sed semp̃ uolentibus ad uescendū patebit. Simulq; apostropham fac ad filiū. quē cito promittit esse uenturū. & cuius panē dicit esse p̃p̃etuum. quod ipse sit iuxta dispensationē carnis ad sup̃ te dñs dñs eius q̃ conturbari faciat mare. & intumescere fluctus ei ut aduersū seruos suos p̃secutorū infletur supbia. quę iterum auxiliante dñō conquiescat. Deniq; quod posuerit uerba sua in ore eius. quicquid enim filius loquitur uerba patris s̃. & in umbra manus sue protegit eū. & idcirco protectus sit. ut plantet celos nouos. & fundet ter-

f. 2^a

VII 8

Monastery Weingartensis. Nr. 1630.
Explanatio ba Hieronymi pro Episcopis etiam

Aus der K. Handbibl.

57